

τελειογράφωτος, 2. (ζῳα.) Π. Ψαρ. 84.
τελειοθήκη, τό. Π. Σούτσ. 63.
τελειοφοιτήσας. μιλ. Νέα ἔφημ. 22 Δεκ. 90.
τελειοφοιτητής τῆς θεολογίας, ὁ. I. X. Δραγ. 85.
τελειόφοιτος, 2. Π. Ἀραβ.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελειόφωνα. ἴδε ἀπόφωνα.
τελειωτικῶς. ἐπίρ. Ἄλ. Σούτσ. — Χ. Παμπ. 43. — Σκαρλ. λ. 56. — Πρακτικὰ γερουσίας Ἑλλην. 57. — 'Αγ. Βλ. λ. 71.
τελέμπορος, ὁ. Δαν. Φιλιππιδ.
 = **τελεοβράχια**, τὰ. Σχ. Λεβ. λ. 61.
 = **τελεολογία**, ἡ. (φιλοσοφ.) Σχ. Λεβ. λ. 61. — 'Ιγν. Μοσχ. 74. — 'Αγ. Βλάχ. ἐν Παρν. 77. — Περ. Γρηγ. 80. — Μαργ. Εὐαγγέλ. 86. — 'Ιω. Σκαλτσ. 93.
 = **τελεολογικός**, 3. Κ. Κούμ.—Ν. Κοτζ. λ. 58. — Δ. Ν. Βερν. 60. — Σχ. Λεβ. λ. 61. — 'Αγ. Βλ. 77. — Περ. Γρηγ. 80. — Δ. Π. Μαρούλ. 89. — 'Ο Στ. Δ. Βάλδ. ἐν Παρν. Ἀπρ. 94 ἔγραψε δις τελολογικός.
τελεολογικῶς. Σπ. Μαυρογέν. ἐν Ἑλ. φιλολ. Σουλ. Κοτπέως 64. — Π. Παυλιδ. 72. — Περ. Γρηγοριδ. 80.
τελεολόγοι, οἱ. Ἄκρ. 2 Μαρτ. 93.
τελεόσαυρος, ὁ.
τελεπιτελοθέτης ὁ Χαρ. Τρικοῦπης, ὡς θέτων τέλη (= δασμοὺς) ἐπὶ τελῶν. Ἄκρ. 8 Φεβρ. 94.
τελεσιαιῶνος, (ἡμοῦ μετὰ τοῦ φανδουσιέ- κλειος, 2 = Γαλ. fin de siècle) ὁ Ἄρνέλλος. Ἄστν 24 Φεβρ. 98.
τελεσιγραφίω -ῶ. Ἄστν 14 Φεβρ. 97.
τελεσιγραφικός, 3. (φρασολογία. ἀπαί- τησις. διακοίνωσις.) Ἄκρ. 10 Δεκ. 91 καὶ 18 Ἰαν. 98. — Πρωτὰ 26 Ἰαν. 98.
τελεσιγραφικῶς. Ἄστν 17 Ἰαν. 97.
τελεσίγραφον, τό. Λατ. ultimatum. Ν. Κοντ. λ. 89. — Π. Καρολιδ. 92. — 'Αγ. Βλ. 97. — Ἄστν 15 Φεβρ. 97. — ἴδε καὶ τελεσιγραφίω.
τελεσιγραφώτατον, τό. Λατ. ultimatis- simum. Χρόνος.
τελεσιδικία, ἡ. Ἑλ. κώδ. — Διομ. Κυρ.— Π. Καλλιγ.—'Αγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.
τελεσιδικικός, 2. (ἀπόφασις.) Ἑλ. κώδ.— Λεξ. νομοτεχν. 40.—'Ιόν. κώδ. — Σκαρλ. λ. 56. — Ν. Κοντ. λ. 89. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελεσιδικίως. Β. Οἶκον. 63. — Δωρῶ-

θεος ἐν Ἄκρ. 7 Ἰουν. 95.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελεσιλογία, ἡ. Π. Καλλιδοῦρα. 52.
τελεσιμαθής, 2. (= τελειοδιδάκτος). Κ. Ἀσώπ. 53.
τελεσιουργῶς. Ἄκρ. 16 Αὐγ. 92.
τελεσιτέος, 3. (ἔργα.) Ἄν. Σούλης, 84.
τελεσιτής, ἡ. Ἄλ. Ρ. Ραγκ. 75.
τελεσοφορότης, ἡ. Πρόγραμμα «Νέου πνεύματος» ἐν Ἄκρ. 20 Φεβρ. 93.—'Ἐτι ἐν Ἄκρ. 4 Αὐγ. 94.
τελετηγός, ὁ. Ἴταλ. ceremoniere. Λεξ. νομοτεχν. 40.
τελετογράφος, ὁ. Σχ. Λεβ. λ. 61.
τελετολόγιον, τό. Λεξ. νομοτεχν. 40.
τελετουργικός, 3. (νόμοι.) Ζήκ. Ρώσ. 68. — Τελετουργικοὶ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ Ri- tualistes. Γρ. Γ. Παπαδόπ. 70.
 «**τελεσιταίωγραφον**, τὸ κακῶς εἰρημένον τελεσίγραφον.» Σχ. Λεβ. λ. 61. — Ὅμως οἱ πλείστοι νῦν, εἰ μὴ πάντες οἱ δημοσιο- γράφοι ἔχουσι ἐν χρῆσει τὸ τελεσιγρ.
τελεσιταίωθητος, 2. Λατ. ultimo-mo- riens. Σχ. Λεβ. λ. 61.
τελεσιταίως. ἐπίρ. Ἄκρ. Νομ. 89. — Ἔστ. 13 Σεπτ. 92. — Ἄστν 8 Δεκμ. 93. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελεσιτοσοφία, τὰ. Δ. Κουσομητόπ.
Τελεσιγιστί. ἐπίρ. Κατάλ. βιβλιοθ. Ἑθν. Ἀθηνῶν, 83.
τελλόριον, τό. (χημ.) Κ. Βαρδ. 17.
τελματοδιαίτος, 2. Ἄδελφοὶ Καπετ. 10. — Σκαρλ. λ. 56. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελματοπλυντήριον, τό. Ἄν. Κορδ. 92.
τελλολογικός, 3. — ἴδε τελεσιγρικός.
τελωνεῖσθαι. «τελωνοῦμενα πράγματα.» Λεξ. νομοτεχν. 40.
τελωνιακῶς. «Ἐφ.» 15 Ὀκτ. 89.
τελωνίζω -ομαι. Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.
τελωνίς, ἡ. Γαλ. patache de donane. Ἄγ. Βλ. λ. 97.
τελωνισμοσ, 2. Γ. Κωνστ. Μακεδ. 89.
τελωνισμός, ὁ. Ἑλ. κώδ.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
τελωνιστής, ὁ νέον ἐπάγγελμα, περὶ οὗ ἴδε Ἄκρ. 31 Δεκ. 95.
τελωνοδέματα, τὰ.
τελωνοδσημον, τό. Ἴταλ. bolata. Λεξ. νομοτεχν. 40.
τελωνοσταθμάρχειον, τό. Ἄκρ. 24 Ἰαν. 88 καὶ 12 Νο. 98.
τελωνοσταθμάρχης, ὁ. Ἐφ. Κυβ.— Σ. Α. Κ. 51.—'Αγ. Βλ. λ. 71.—Ν. Κοντ. λ. 89.

